

Ο δρόμος χαράχτηκε

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Παιδεία για όλους και ποιοτική... έγινε και μπορεί να ξαναγίνει!

Ζούμε σε έναν κόσμο που η ανθρώπινη γνώση κατακτά συνεχώς νέα πεδία. Ο πλούτος που παράγει ο εργαζόμενος άνθρωπος, δίνει τη δυνατότητα να ζήσουμε με αξιοπρέπεια, να απολαύσουμε τη ζωή.

Κι όμως...Η γνώση δεν δίνεται το ίδιο και σε όλους.

Οι νέοι παραδέρνουν στην ανεργία, στη δουλειά χωρίς δικαιώματα.

Καθημερινά, η μια αγωνία διαδέχεται την άλλη.

- ▶ Θα μπορέσει η λαϊκή οικογένεια να δώσει ό,τι εφόδιο είναι απαραίτητο για να προκόψουν τα παιδιά της στη ζωή;
- ▶ Τα παιδιά που ασφυκτιούν από την έλλειψη ελεύθερου χρόνου, θα μπορέσουν να δημιουργήσουν, να αθληθούν, να ξεδιπλώσουν τα ενδιαφέροντά τους και τα ταλέντα τους;
- ▶ Ο νέος που σπουδάζει, που ολοκληρώνει τις σπουδές του, θα βρει δουλειά στο αντικείμενό του;

Η απάντηση βρίσκεται στη λέξη “εμπόρευμα”

Η παιδεία είναι εμπόρευμα. Κι όπως όλα τα εμπορεύματα, υπάρχουν τα ακριβά και τα φθηνά, αυτά για τους λίγους και αυτά για τους πολλούς.

Κι ο άνθρωπος, και οι ικανότητές του, γίνεται εμπόρευμα. Γι' αυτό και η τιμή του ανεβαίνει και κατεβαίνει. Γι' αυτό και “πετιέται” στα ράφια της ανεργίας, ανεξάρτητα από τις σπουδές που έχει.

Αυτό το σύστημα της κοινωνικής αδικίας,
αυτός ο “παραλογισμός”,
η φτώχεια να υπάρχει δίπλα στον πλούτο
και ο πλούτος να υπάρχει από τη φτώχεια των πολλών...
δεν είναι η τελευταία λέξη της ανθρώπινης ιστορίας.

Η ανθρωπότητα έχει ζήσει σε μια κοινωνία που απάντησε στις αγωνίες του μαθητή, του φοιτητή, του γονιού, των εργαζόμενων.

Χτίστηκε η σοσιαλιστική κοινωνία που έδωσε τη δυνατότητα σε όλους να έχουν ποιοτική εκπαίδευση. Η εκπαίδευση να δίνει όλη τη γνώση που είναι απαραίτητη για να μπει ο νέος και η νέα, κατευθείαν, χωρίς καμία καθυστέρηση στη δουλειά, στο αντικείμενο που σπούδασε.

Για πάνω από 70 χρόνια το 1/5 του πληθυσμού της γης δεν είχε κανένα κοινωνικό εμπόδιο στη μόρφωσή του.

Η Οκτωβριανή επανάσταση το 1917 άνοιξε το δρόμο για να απολαμβάνουν τον πλούτο αυτοί που τον δημιουργούν.

Άνοιξε το δρόμο για να μην μένει η γνώση προνόμιο λίγων και «εκλεκτών» αλλά να δίνεται σε όλους και η γνώση αυτή να είναι επιστημονική.

Στην Ελλάδα...

Ακόμα και σήμερα, υπάρχουν 200.000 άνθρωποι που δεν ξέρουν γράμματα, ενώ στις ΗΠΑ, το ποσοστό των αναλφάβητων φτάνει το 14%.

Ακόμα και σήμερα στη χώρα μας, τα μισά παιδιά προσχολικής ηλικίας είναι αποκλεισμένα από οποιοδήποτε δομές. Στον καπιταλιστικό κόσμο, το 30% των προνηπίων και των νηπίων δεν βρίσκονται ούτε σε παιδικούς σταθμούς ούτε σε νηπιαγωγεία.

Ακόμα και σήμερα και σε όλον τον καπιταλιστικό κόσμο, οι οικογένειες με παιδιά που έχουν ειδικές ανάγκες ή μαθησιακές δυσκολίες πληρώνουν ένα σωρό λεφτά για να τα βοηθήσουν, κι αν δεν μπορούν, τα παιδιά μένουν αβοήθητα στο σπίτι ή στο σχολείο.

Ακόμα και σήμερα, η υγεία των μαθητών είναι υπόθεση της οικογένειας και όχι του κράτους. Κάθε οικογένεια χρειάζεται να πληρώσει ένα σωρό χρήματα για εμβόλια, ιατρικές εξετάσεις και φροντίδα.

Ακόμα και σήμερα φτάνει ο Νοέμβρης και δεν έχουν έρθει όλοι οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία! Την ίδια ώρα περιμένουν χιλιάδες νέοι εκπαιδευτικοί στην ουρά της ανεργίας.

Ακόμα και σήμερα, αν θέλει ένα παιδί, ένας νέος, να ασχοληθεί με τον αθλητισμό ή την τέχνη πρέπει να πληρώσει. 396 εκατομμύρια ευρώ δίνουν οι οικογένειες για δραστηριότητες αθλητισμού και τέχνης. Γυμναστήριο έχουν μόνο το 19% των Δημοτικών, 42% των Γυμνασίων, 42% των Λυκείων, 17% των ΕΠΑΛ και των ΕΠΑΣ. Κι αυτά σε άσχημη κατάσταση...

Στην Σοβιετική Ένωση όμως...

Το 1913, 4 χρόνια πριν από την επανάσταση, το 68% δεν ήξερε να διαβάσει. Το 1959 η Σοβιετική Ένωση είχε ξεμπερδέψει οριστικά με το πρόβλημα της αγραματοσύνης!

Ο σοσιαλισμός έδωσε τη δυνατότητα όλα τα παιδιά προσχολικής ηλικίας να βρίσκονται σε δωρεάν και αναβαθμισμένους παιδικούς σταθμούς και νηπιαγωγεία. Ήδη από το 1931 η Σοβιετική Ένωση είχε περισσότερους παιδικούς σταθμούς απ' όλες τις χώρες του κόσμου μαζί!

Μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, η Σοβιετική Ένωση έγινε από χώρα αναλφάβητων χώρα μορφωμένων ανθρώπων

Στην Σοβιετική Ένωση, με ευθύνη του κράτους η πρόληψη και η ειδική παρέμβαση ξεκινούσε από νωρίς. Υπήρχε καταγραφή για κάθε ειδική περίπτωση παιδιού. Η ένταξη αυτών των παιδιών δεν ήταν στα λόγια, αλλά στην πράξη. Γι' αυτό και πρόκοψαν και δεν ήταν αποκλεισμένα από τη ζωή.

Στον σοσιαλισμό, για πρώτη φορά στον κόσμο καθιερώθηκε η γενική ιατρική παρακολούθηση των παιδιών από γιατρούς, οδοντιάτρους, με τακτική εβδομαδιαία παρακολούθηση σε κάθε σχολείο. Ακόμα και ειδικά αναρρωτήρια στα σχολεία υπήρχαν για τους μαθητές που ήταν άρρωστοι, με γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό...

Στη Σοβιετική Ένωση, 15 μέρες πριν ξεκινήσουν τα μαθήματα όλα βρίσκονταν στη θέση τους! Κανένα κενό δεν υπήρχε.

Στον σοσιαλισμό τέτοια προβλήματα δεν υπήρχαν. Όλοι, ανεξάρτητα από ταλέντα και κλίσεις είχαν δωρεάν πρόσβαση στον αθλητισμό. Κάθε σχολείο είχε το δικό του κλειστό γυμναστήριο, πολλά είχαν πισίνα και ειδικά γήπεδα. Υπήρχαν αθλητικοί σύλλογοι για όλα τα αθλήματα που κάθε παιδί συμμετείχε δωρεάν.

Ακόμα και σήμερα, το 55% των παιδιών στην Ελλάδα δεν μπορεί να πάει διακοπές ούτε για μια εβδομάδα. Την ίδια στιγμή το τουριστικό κεφάλαιο βγάζει τεράστια κέρδη.

Σήμερα στην Ελλάδα, κανένας δεν είναι ευχαριστημένος με τη γνώση που δίνει το σχολείο! Η παραγωγή κυριαρχεί, το γκουγκλάρισμα θεωρείται γνώση. Τα βιβλία είναι αντιεπιστημονικά, κακογραμμένα και δυσνόητα. Βιβλιοθήκη έχουν το 44% των Δημοτικών, 56% των Γυμνασίων, 50% των Λυκείων, το 37% των ΕΠΑΛ και των ΕΠΑΣ. Μόνο το 16% των Δημοτικών Σχολείων έχουν εργαστήρια φυσικών επιστημών...Μόνο τα μισά ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ έχουν εργαστήρια φυσικών επιστημών...

Σήμερα στην Ελλάδα, η προετοιμασία των νέων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση κοστίζει έναν δεύτερο μισθό για κάθε οικογένεια. 500 εκατομμύρια δίνει η λαϊκή οικογένεια τον χρόνο για φροντιστήρια!

Αν τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας περάσουν σε κάποια σχολή τα έξοδα συνεχίζονται...

Δωρεάν στέγαση υπάρχει μόνο για το 9% των επαρχιωτών φοιτητών. 60% των φοιτητών εγκαταλείπουν τις σπουδές τους λόγω του κόστους των σπουδών. Το 50% των πρωτοετών αναγκάζονται να εργαστούν και να μην παρακολουθούν διαλέξεις και εργαστήρια.

Σήμερα στην Ελλάδα αλλά και σε όλον τον καπιταλιστικό κόσμο η ανεργία των νέων είναι πραγματική μάστιγα. Το πτυχίο δεν σώζει την κατάσταση. Το 36% των αποφοίτων ΑΕΙ και ΑΤΕΙ στην Ελλάδα είναι άνεργοι.

Στον καπιταλισμό, μια σειρά από επιστημονικές ανακαλύψεις δεν εφαρμόζονται γιατί δεν συμφέρει τους καπιταλιστές (π.χ.φαρμακευτική βιομηχανία, κ.α.) ή δεν γίνονται επενδύσεις παρ'όλο που είναι απαραίτητες, γιατί δεν βγαίνει κέρδος (π.χ.αντισησμική θωράκιση).

Στον σοσιαλισμό, χωρίς το κριτήριο το κέρδους, η επιστήμη απογειώθηκε και έγινε όπλο για να ζήσουν καλύτερα οι εργαζόμενοι. Ο αριθμός των εφευρέσεων ήταν ο μεγαλύτερος στον κόσμο και κυρίως προορίζονταν για την κοινωνία και όχι για τα μονοπώλια.

Στη Σοβιετική Ένωση εκατομμύρια παιδιά κάθε χρόνο απολάμβαναν το δικαίωμα στις διακοπές σε χιλιάδες τουριστικές εγκαταστάσεις. Για την οικογένεια αυτό το δικαίωμα δίνονταν σε πολύ χαμηλές τιμές. Για παράδειγμα: για 24 μέρες διακοπές έδινε η οικογένεια περίπου το 1/3 του μισθού.

Το σοβιετικό εκπαιδευτικό σύστημα αναγνωριζόταν και από τους δυτικούς για τη σαφέστατη, συντριπτική υπεροχή του στη σφαιρικότητα των γνώσεων που έδινε στους νέους

Στη Σοβιετική Ένωση το σχολείο είχε υψηλό επίπεδο. Με βιβλιοθήκες και εργαστήρια παντού. Με σχολικά βιβλία και μαθήματα που συνδύαζαν την ανάγκη για επιστημονικό υπόβαθρο και παρακολούθηση των πιο σύγχρονων εξελίξεων, που έδιναν στους μαθητές μορφωτικές αποσκευές για να γνωρίζουν όχι μόνο το πώς αλλά κυρίως το γιατί. Στο πρόγραμμα υπήρχαν μαθήματα κηπουρικής, σκάκι, αστρονομίας κ.α. Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές μπήκαν στην εκπαίδευση από το 1980!

Στη Σοβιετική Ένωση, η προετοιμασία για τις εισαγωγικές εξετάσεις γινόταν με ευθύνη του κράτους και δωρεάν. Δεν υπήρχε το άγχος της οικογένειας να βρει σπίτι για το παιδί της. Η φοιτητική στέγη ήταν δικαίωμα για όλους.

Πάνω από το 80% των φοιτητών και σπουδαστών έπαιρναν από το σοβιετικό κράτος κάθε μήνα ένα επίδομα, τέτοιο ώστε να μπορούν να καλύπτουν τις ανάγκες τους χωρίς να επιβαρύνουν τις οικογένειές τους.

Στη Σοβιετική Ένωση κανείς δεν έψαχνε για δουλειά και κανείς δεν ήταν άνεργος! Πολλές φορές, πριν καν τελειώσει τις σπουδές του, ένας νέος ήξερε που θα δουλέψει, τι μισθό θα παίρνει, ακόμα και που θα μένει...

Όλες αυτές οι κατακτήσεις των λαών στο σοσιαλισμό απαντάνε και στο σημερινό ερώτημα κάθε καλοπροαίρετου ανθρώπου που δοκιμάζεται από την καπιταλιστική βαρβαρότητα: “μπορούν να γίνουν αυτά σήμερα;”

Ναι, μπορούν να γίνουν και σήμερα και ακόμα περισσότερα!

Φτάνει να αναλογιστούμε ότι όλα αυτά έγιναν σε μια χώρα που ξεκινούσε από μια καθυστερημένη αφετηρία σε σχέση με την Ελλάδα του 21ου αιώνα.

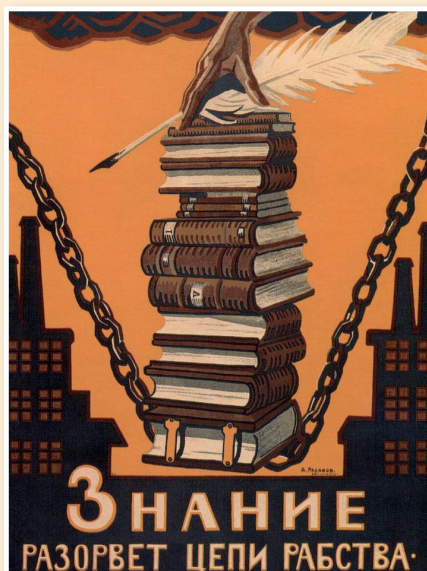
Ο σοσιαλισμός που γνωρίσαμε έδωσε χειροπιαστή απάντηση στο τι μπορεί να γίνει αν η επιστήμη και τα αποτελέσματά της μπουν στην υπηρεσία των κοινωνικών αναγκών και όχι του κέρδους.

Σκέψου και σήμερα τι μπορεί να γίνει Δες και από την ίδια την πείρα σου

➔ Σύγχρονα σχολεία, με σύγχρονη υλικοτεχνική υποδομή και χώρους άθλησης και πολιτισμού, υπάρχουν και τώρα, αλλά τα χαίρονται οι λίγοι, για να μορφώσουν τα δικά τους παιδιά. Όλα αυτά όμως είναι ιδρώτας του εργαζόμενου που καρπώνεται ο καπιταλιστής και επενδύει στην παιδεία για να βγάλει κέρδη.

➔ Η λύση είναι να μπει ένα τέλος στην κοινωνία που άλλοι παράγουν τον πλούτο και άλλοι αποφασίζουν για τους σκοπούς της παραγωγής. Να φύγουν οι καπιταλιστές από τη μέση και έτσι να πάψει το κέρδος να είναι ο σκοπός της παραγωγής και τον πλούτο να τον χαίρονται οι δημιουργοί του.

Σοβιετική αφίσα: “Η γνώση θα σπάσει τις αλυσίδες της σκλαβιάς”.

Το ΚΚΕ έχει πρόταση Πλούτος και γνώση υπάρχει

➔ Για να μπορούν όλοι οι νέοι να μορφώνονται ολόπλευρα και να μπορούν να δουλεύουν σε αυτό που έχουν σπουδάσει. Γιατί η κοινωνία χρειάζεται τις γνώσεις τους και τους εντάσσει σχεδιασμένα στην εργασία.

➔ Για να μπορούν όλα τα παιδιά **προσχολικής ηλικίας** να βρίσκονται σε σύγχρονες δομές προσχολικής αγωγής που θα έχουν όλο το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό παιδαγωγικό, ειδικό παιδαγωγικό και βοηθητικό.

➔ Για ένα **σχολείο δωδεκάχρονο** που θα παρέχει την ίδια μόρφωση σε όλους τους μαθητές, χωρίς να χωρίζει τα παιδιά και τα σχολεία σε πολλές ταχύτητες, ανάλογα με την περιοχή και την τσέπη του καθενός. Ένα σχολείο που θα βοηθά όλα τα παιδιά με αναπηρίες και με μαθησιακές δυσκολίες.

Με όλους τους χώρους που χρειάζονται οι μαθητές (εργαστήρια, χώρους άθλησης-γυμναστήρια, βιβλιοθήκη, θέατρα, χώρους μουσικής, τραπεζαρία, κτλ).

Με διευρυμένη χρονική λειτουργία για να ολοκληρώνουν όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά στο σχολείο το μορφωτικό τους πρόγραμμα (μελέτη, εργασίες, αθλητικές δραστηριότητες, ξένες γλώσσες κ.ά. με παράλληλη δωρεάν σίτιση και ανάπαυση).

➔ Για **επαγγελματικές Σχολές**, μετά το σχολείο, που θα παρέχουν πτυχίο με επαγγελματική επάρκεια και ουσιαστική ειδικευση για την ολοκληρωμένη άσκηση επαγγέλματος, χωρίς επιπλέον εμπόδια και “πιστοποιήσεις”.

➔ Για **πραγματικά πανεπιστημιακές σπουδές**, με όλη τη γνώση μέσα στο πτυχίο, χωρίς το άγχος και το κυνήγι των προσόντων για μια “θέση στον ήλιο”. Με προγράμματα σπουδών που βοηθούν τους φοιτητές να παρακολουθούν στη πράξη την εξέλιξη και την εφαρμογή της επιστήμης τους.

Με προγράμματα νέας γνώσης και έρευνας μετά το πτυχίο που θα οδηγούν σε **διδασκαλικό** και θα βγάζουν επιστήμονες που θα συμβάλλουν στην πρόοδο της κοινωνίας, στην απαλλαγή του ανθρώπου από τον μόχθο.